

Senfonik Orkestra Seçmelerinde Yer Alan Keman Repertuarı ve Değerlendirme Ölçütlerine Yönelik Bir İnceleme

An Examination of the Violin Repertoire and Evaluation Criteria in Symphony Orchestra Auditions

Ezgi Yürümez

Yıldız Teknik Üniversitesi, Sanat ve
Tasarım Fakültesi Müzik Bölümü,
İstanbul, Türkiye,
ezgi.yurumez@yildiz.edu.tr,
ror.org/0547yzj13

Öz: Senfonik orkestra seçmelerinde keman repertuarı; adayların teknik, stilistik ve yorumlama yeterliliklerini objektif bir biçimde değerlendirebilmek amacıyla seçilen eserlerin belirli pasajlarından oluşmaktadır. Bu çalışmada, orkestra elemanı seçme sınavlarına katılan keman sanatçılarından talep edilen orkestra repertuarı incelenmiş ve bu eserlerin tercih edilme nedenleri belirlenen eserler üzerinden örneklenerek değerlendirilmiştir. Araştırmada farklı senfonik orkestraların repertuarlarında bulunan Mendelssohn, Schumann, Strauss, Mozart, Beethoven gibi bestecilerin eserlerinden sıkça tercih edilen pasajların, seçmelere katılan keman sanatçılarının değerlendirilmesinde neden önemli olduğu incelenerek değerlendirme sürecinde dikkat edilen kriterler analiz edilmiştir. Bu yönüyle çalışma, nitel araştırma yöntemleri çerçevesinde seçmelerde kullanılan repertuarın değerlendirme süreçlerindeki işlevini daha bütüncül bir yaklaşımla ele alarak mevcut literatüre katkı sağlamayı ve gelecek araştırmalara referans oluşturmayı hedeflemektedir.

Anahtar Kelimeler: Senfoni, Orkestra, Keman, Repertuar, Orkestra Seçmeleri

Geliş Tarihi/Received: 15.10.2025
Kabul Tarihi/Accepted: 18.12.2025
Yayınlanma Tarihi/ Available Online:
19.12.2025

Abstract: The violin repertoire for symphony orchestra auditions comprises specific passages from selected works, which are chosen for the objective assessment of applicants technical, stylistic and interpretative abilities. The present study examines the orchestra repertoire required of violinists participating in orchestra member auditions and evaluates the reasons for selecting these works through examples of the identified pieces. The study examined the reasons why frequently selected passages from works by composers such as Mendelssohn, Schumann, Strauss, Mozart, and Beethoven, found in the repertoires of different symphony orchestras, are important in the evaluation of violinists participating in auditions, and analysed the criteria considered in the evaluation process. In this respect, the study aims to contribute to the extant literature and serve as a reference for future research by addressing the function of the repertoire used in auditions in the evaluation process with a more holistic approach within the framework of qualitative research methods.

Keywords: Symphony, Orchestra, Violin, Repertoire, Orchestra Auditions

Extended Abstract

Auditions organised for the purpose of securing positions in orchestras as full-time, part-time or guest artists are typically comprised of multiple stages, each of which is designed to assess a different musical aspect of the candidate. In contradistinction to a recital, in which violinists present solely their individual talents, auditions may be regarded as a comprehensive assessment process that gauges both their mastery of the solo repertoire and their aptitude for performing orchestral works.

The performance of orchestral works is an essential component of the assessment process, as it enables the evaluation of an applicant's aptitude for integrating into a large ensemble, their familiarity with ensemble playing, and their capacity to adapt swiftly to diverse stylistic periods. Specifically, tempo flexibility, attention to rhythmic structures, intonation, and the ability to adapt to collective musical understanding are identified as critical criteria meticulously evaluated by the jury. Consequently, the performance of orchestral works, representing the second stage of the auditions, is regarded as the most

decisive factor in determining an applicant's aptitude for assuming a role within the dynamics of a professional orchestra, extending beyond individual virtuosity. At this juncture, the diversity of the repertoire performed and the practical experience gained during the training process become pivotal.

Research indicates that while classical violin education focuses on solo performance and chamber music, most violinists work as orchestra musicians in their professional lives (Brandolino, 1997, p. 1). However, it is emphasised that the education system does not provide sufficient preparation for orchestral musicianship. Consequently, the prevailing emphasis on solo and chamber music literature throughout conservatory education (Kim, 2013, p. 1) can, at times, result in the critical significance of the orchestral repertoire in auditions being disregarded. This discrepancy can engender a sense of disconnection between the professional expectations students will encounter after graduation and the education they receive.

As Arriaga (2019) recounts in his work, *A Study of the Process*: In the documentary, Joann Falletta, music director of the Buffalo Philharmonic and Virginia Symphony, shared her views on the subject of aspiring orchestral violinists. "Conservatoires are still in the early stages of preparing musicians for the realities of musical life. This process has been characterised by its gradual nature, with conservatoires often prioritising the attainment of the highest technical proficiency on instruments by their students. Thereafter, students are left to their own devices, with the outcome of their progress left to chance" (Arriaga, 2019, p. 8).

In an article published in the *Cincinnati Enquirer* newspaper, Christian Colberg, principal violist of the Cincinnati Symphony Orchestra, shared his views on orchestra auditions as follows: "From a statistical perspective, it is arguably more straightforward to gain entry to the NBA... The process is often arduous, often resulting in individuals seeking therapeutic assistance and leading to profound life-altering changes." This approach, while seemingly unorthodox, is predicated on principles of fairness and transparency, as articulated by Arriaga (2019).

However, success in orchestra auditions is contingent upon meticulous attention to this specific repertoire and a rigorous preparation process. At this juncture, it is imperative to analyse the structure of these auditions, the performance criteria expected of applicants, and the role of the violin repertoire, in order to promote a more profound comprehension of the subject.

In the context of auditions for symphony orchestras, the selection of pieces from a standardised repertoire pool to assess performers' technical and musical proficiency has become a well-established tradition. This particular repertoire has remained virtually unchanged for many years and has been consistently favoured by the world's leading orchestras. However, an analysis of auditions for other instruments reveals that, on occasion, there is a modest increase in the diversity of the repertoire. For instance, the recent integration of works by female composers and composers from diverse ethnic backgrounds into oboe auditions may portend a similar development in violin auditions in the future (Seaton, 2023, p. 21).

Consequently, while the violin repertoire embodies a long-standing tradition, the diversity and inclusivity policies that orchestras are beginning to adopt today hold the potential for change in this area as well. The underlying rationale behind orchestra management and jury requests for specific sections of works in orchestra auditions is that this approach is an effective method for rapidly and uniformly assessing, in accordance with global standards, performers aptitude for adapting to the technical, musical and historical styles of the selected works, and for performing for the ensemble. The selected repertoire is accepted as a criterion for assessing the performers' suitability for professional orchestra membership.

When examining the repertoires of professional symphony orchestras around the world from a universal perspective, it is observed that works such as Wolfgang Amadeus Mozart's Symphony No. 39,

symphonies by Ludwig van Beethoven and Johannes Brahms, Richard Strauss's Don Juan, and the Scherzo movement from Robert Schumann's Symphony No. 2 occupy an unchanging place on selection lists. This assertion is corroborated by research findings reported in a study by Nilschmid Jimenez Santiago, which examined eighteen American orchestras from diverse geographical locations and financial capacities, with the objective of identifying a shared violin selection repertoire. The top five most requested pieces were R. Strauss's Don Juan, R. Schumann's Scherzo, F. Mendelssohn's A Midsummer Night's Dream, and W. A. Mozart's Symphony No. 39, Movements II and IV (Jimenez, 2024, p. 5).

This table indicates that specific works function as a relatively stable common language in auditions. However, the true significance of these works lies not only in their enduring presence on the lists, but also in their capacity to serve as a vehicle for performers to showcase their technical proficiency, musical interpretation, and stylistic awareness within a concise timeframe.

The aim of this study is to examine the audition processes for violinists in professional symphony orchestras, focusing on the evaluation criteria employed and the ways in which the selected repertoire serves to demonstrate the performers technical proficiency, stylistic awareness, and artistic expression. The study aims to analyze the structural framework of the audition system, the influence of its various stages on the performance outcomes of violinists, and the role of standardized repertoire within the broader orchestral culture.

1. Giriş

Profesyonel bir senfoni orkestrası müzisyeni olabilmek hem dünyada hem de ülkemizdeki konservatuvarlar ve müzik okullarından mezun olan birçok keman sanatçısının kariyer hedefinin zirvesini temsil etmektedir. Orkestralarda kadrolu, yarı zamanlı ya da misafir sanatçı kategorilerinde yer alabilmek için geleneksel ve uluslararası bir yöntem olarak (Theodorou, 2024, s. 2) düzenlenen seçmeler genellikle birden fazla aşamadan oluşmakta ve her aşama adayın farklı müzikal yeterliliklerini ölçmek üzere tasarlanmaktadır.

Seçme süreci başvuru ile başlar. Başvuru sırasında bazen hangi pasajların çalınacağı net olarak bilinebilir, fakat çoğu zaman bu bilgi seçmeden birkaç hafta öncesine kadar açıklanmaz. Bu yüzden adaylar genellikle seçme gününü beklemek zorundadır; çünkü hangi sırayla ve hangi pasajları çalacaklarını ancak ilk tur (ya da ön eleme) başladığında öğrenirler (Polo, 2016, s. 12).

Seçmeler, adayların yalnızca bireysel yeteneklerini sergiledikleri bir resitalden farklı olarak hem solo repertuar hakimiyetini hem de orkestra eserlerindeki sergiledikleri performansı bir arada ölçen kapsamlı bir değerlendirme süreci olarak nitelendirilebilir.

Hsiang (2022), *A Guide for Performing Standard Violin Orchestral Audition Excerpts* adlı çalışmasında; tecrübeli orkestra şefi Seiji Ozawa ile yaptığı görüşme sonrasında, şefin orkestra seçmelerini iki ana kategoriye ayırdığını aktarmaktadır. Bunlardan ilki, bir müzik festivali gibi kurumlarda kısa süreli bir pozisyon için yapılan seçmeler; diğeri ise tam zamanlı bir iş için gerçekleştirilen profesyonel seçmelerdir. Ozawa'ya göre, bu iki tür seçmenin sonuçları arasındaki farklılık, yürütülme biçimlerine de yansımaktadır.

Bir müzik festivali seçmelerini dinleyen komite genellikle yalnızca birkaç üyeden oluşur; bu durum, adaylar için daha samimi bir ortam sağlar ve müzikal yorumları aracılığıyla jüri ile daha iyi bir bağ kurma imkânı doğar. Oysa profesyonel pozisyon için yapılan bir seçmede bu avantajlar genellikle bulunmaz. Komitede daha fazla üye yer alır ve her birinin kendi müzikal görüşü vardır. Komite üyeleri genellikle grup orkestra şefi, grup şefleri ve muhtemelen orkestra üyeleri ile yaylı olmayan çalgı üyelerini de içerebilir. Dolayısıyla profesyonel orkestra seçmelerinde çalarken, daha geniş bir beğeni yelpazesine hitap edecek müzikal nüansları göstermek hayati öneme

sahiptir. Bir jüri üyesi ritme odaklanırken, bir diğeri artikülasyona dikkat ediyor olabilir; bir başkası ise en çok entonasyona önem verebilir (Hsiang, 2022, s. 1).

Seçme aşamalarından ilki çoğu zaman konçerto icrasıdır (Brandolino, 1997, s. 22). Bunlar farklı müzikal dönem bestecilerinin yazdığı konçerto formundaki eserlerdir ve genellikle klasik ve romantik dönem tercih edilir. Söz konusu eserler; adaya teknik yeterliliğini, tonunu ve bireysel müzikal ifade becerisini sergileyebilmesi için önemli bir fırsat sunar. Konçerto icrası sayesinde adayın tonal hakimiyeti, yay teknikleri, artikülasyon çeşitliliği, nüans ve stil bilgisi gibi bireysel performans unsurları gözlemlenebilir.

Ancak profesyonel bir orkestra müzisyeni için yalnızca bu unsurlar yeterli değildir. Bu nedenle seçmelerin ikinci ve en kritik aşaması, orkestra repertuarından seçilmiş pasajların icrasıdır. Bu aşamada orkestralar genellikle farklı müzik dönemlerinden seçilen eser listeleri sunarlar; bunların bazıları aday tarafından bilinirken, bazıları yeni olabilir (Tomás, 2024, ss. 7-8).

Orkestra eserleri; adayın büyük bir topluluk içinde ne ölçüde uyum sağlayabileceğini, birlikte çalma kültürüne sahip olup olmadığını ve farklı dönem stillerine kısa sürede uyum sağlayabilme becerisini değerlendirmek açısından vazgeçilmezdir. Özellikle tempo esnekliği, ritmik yapılaraya özen, entonasyon ve kolektif müzikal anlayışa uyum sağlama kapasitesi, jüri tarafından titizlikle gözlemlenen başlıca kriterler arasındadır. Bu nedenle seçmelerin ikinci aşaması olan orkestra eserlerinin icrası, adayın bireysel virtüözitesinden çok daha öteye geçerek, onun profesyonel bir orkestranın dinamikleri içinde nasıl bir rol üstlenebileceğini ortaya koyan en belirleyici unsur olarak kabul edilmektedir. Bu aşamada devreye, eğitim sürecinde edinilen beceriler, icra edilen repertuar çeşitliliği ve uygulama deneyimi girmektedir. Fakat bu noktada önemli bir sorun ortaya çıkmaktadır.

Araştırmalara göre klasik müzik keman eğitiminde solo icra ve oda müziğine odaklanılmasına karşın, çoğu kemancının meslek yaşamında orkestra müzisyeni olarak görev aldığı; buna rağmen eğitim sisteminin orkestra sanatçılığı için yeterli hazırlık sunmadığı vurgulanmaktadır (Brandolino, 1997, s. 1). Bu sebeple konservatuvar eğitimi boyunca genellikle solo ve oda müziği literatürüne odaklanılması (Kim, 2013, s. 1), solist sanatçı olarak eğitim alınması (Yüksel, 2023, s. 7), orkestra repertuarının seçmelerdeki kritik öneminin bazen göz ardı edilmesine neden olabilmektedir. Bununla birlikte, kariyerinin başındaki müzisyenlerin, özellikle orkestra seçmeleri bağlamında bu tür stratejileri nasıl kullandıklarına dair bilgiler de sınırlıdır (Kegelaers vd., 2022, s. 177). Bu durum, öğrencilerin mezun olduktan sonra karşılaştıkları profesyonel beklentiler ile aldıkları eğitim arasında bir kopukluk yaratabilmektedir.

Arriaga' nın (2019), *A Study of the Process: A Guide for Aspiring Orchestral Violinists* adlı çalışmasında aktardığı üzere, incelediği bir belgeselde Buffalo Filarmoni ve Virginia Senfoni'nin müzik direktörü Joann Falletta' nın konu ile ilgili görüşleri şu şekilde iletilmiştir: Konservatuvarlar, müzisyenleri gerçek müzik hayatına hazırlama konusunda henüz yolun başında. Bu süreç yavaşça ilerledi ve çoğu zaman konservatuvarlar, öğrencilerini sadece enstrümanlarında mümkün olan en yüksek teknik seviyeye getirmeye odaklanıp, sonra da onları sahneye bırakarak gerisini şansa bırakmayı tercih ettiler (Arriaga, 2019, s. 8).

Cincinnati Enquirer gazetesinde yayımlanan yazıda ise Cincinnati Senfoni Orkestrası'nın baş viyolacısı Christian Colberg, orkestra seçmeleriyle ilgili görüşlerini şöyle aktarmaktadır:

“İstatistiksel olarak bakıldığında, muhtemelen NBA'e girmek daha kolay... Bu gerçekten çok zor bir süreç; insanları terapistlere gönderen, hayatınızı kökten değiştiren bir süreç. Neredeyse barbarca, ama tamamen adil” (Arriaga, 2019, s. 5).

Oysa orkestra seçmelerinde başarı, büyük ölçüde bu özel repertuvara gösterilen özen ve disiplinli bir hazırlık sürecine bağlıdır. Bu noktada, söz konusu seçmelerin yapısını, adaylardan beklenen performans

kriterlerini ve özellikle keman repertuvarının rolünü incelemek, konunun daha iyi anlaşılması açısından önem arz etmektedir.

Senfoni orkestralarının keman grubu seçmelerinde, adayların teknik ve müzikal yeterliklerini ölçmek amacıyla belirli ve standartlaşmış bir repertuvar havuzundan eserler seçilmesi, adeta bir gelenek halini almıştır. Bu repertuvar, uzun yıllar boyunca neredeyse hiç değişmeden korunmuş; dünyanın önde gelen orkestraları tarafından da süreklilikle tercih edilmiştir. Ancak, diğer bazı çalgıların seçmelerine bakıldığında, zaman zaman küçük de olsa repertuvar çeşitliliğine gidildiği görülmektedir. Örneğin, obua seçmelerinde yakın dönemde kadın bestecilerin veya farklı etnik kökenlerden bestecilerin eserlerinin de listelere dahil edilmesi, gelecekte keman seçmelerinde de benzer bir açılımın yaşanabileceğine işaret etmektedir (Seaton, 2023, s. 21).

Dolayısıyla keman repertuvarı köklü bir geleneği temsil ederken, günümüzde orkestraların benimsemeye başladığı çeşitlilik ve kapsayıcılık politikaları bu alanda da değişim potansiyeli taşımaktadır. Orkestra seçmelerinde orkestra yönetimlerinin ve jürinin belirli eser bölümlerini dinlemek istemesinin temel nedeni; seçilen eserlerin adayların teknik, müzikal ve dönem stillerine uyum sağlama ve topluluğa dinleti yapabilme yeteneklerini kısa sürede ve adil bir şekilde değerlendirmek için etkili bir yaklaşım olmasıdır. Adayın profesyonel orkestra üyeliğine uygunluğunu değerlendirmek için seçilen repertuvar, kesin bir ölçüt olarak kabul edilebilecek nitelikte olmalıdır.

Evrensel açıdan dünyadaki profesyonel senfoni orkestraların repertuvarları incelendiğinde; Wolfgang Amadeus Mozart'ın 39. *Senfonisi*, Ludwig van Beethoven ve Johannes Brahms'ın senfonileri, Richard Strauss'un *Don Juan* eseri ve Robert Schumann'ın 2. *Senfonisi'nin Scherzo* bölümü gibi eserlerin seçme listelerinde değişmez bir yere sahip olduğunu gözlenmektedir. Bunu destekler nitelikte Nilschmid Jimenez Santiago' nun (2024) yılında tamamladığı çalışmasında bulunan araştırmaya göre; Amerikan Yaylı Çalgılar Öğretmenleri Derneği (ASTA) tarafından yayınlanan makalede, ortak bir keman seçme repertuvarı bulmak için farklı on sekiz Amerikan Orkestrası incelenmiştir. Bu araştırma; istenen eserlerin R. Strauss'un *Don Juan*'ı, R. Schumann'ın *Scherzo*'su, F. Mendelssohn'un *Bir Yaz Gecesi Rüyası* ve W. A. Mozart'ın 39. *Senfonisi'nin II. ve IV. Bölümleri* olduğunu göstermiştir (s. 5).

Bu tablo bize, seçmelerde bazı eserlerin neredeyse değişmez bir ortak dil işlevi gördüğünü göstermektedir. Ancak bu eserleri asıl önemli kılan, yalnızca listelerdeki kalıcılıkları değil aynı zamanda adayların teknik becerilerini, müzikal yorumlarını ve stil bilgisini de kısa sürede sergileyebilmelerine imkân tanımalarıdır.

Bu çalışmanın inceleme kapsamı dışında kalan bazı eserler de orkestra seçmelerinde keman repertuvarına örnek teşkil etmektedir. Bu nedenle, *Orchestral Excerpts from the Symphonic Repertoire* (International Music Company; Gingold, t.y.) kitap serisinden aşağıda referans niteliğinde örnekler sunulmuştur.

Bu eserler; *Overture Coriolan* (Beethoven), *Symphony in B flat, Op. 20* (Chausson), *Iberia* (Debussy), *Slavonic Dances* (Dvorak), *Roumanian Rhapsody No. 1* (Enescu), *Kamarinskaya* (Glinka), *Peter And The Wolf* (Prokofiev), *Le Tombeau de Couperin* (Ravel), *Daphnis et Chloe – Suite II* (Ravel), *Overture Tancredi* (Rossini), *Overture Semiramide* (Rossini), *Overture The Barber Of Seville* (Rossini), *Manfred* (Tchaikovsky), *Franseca da Rimini* (Tchaikovsky), *Overture Colas Breugnon* (Kabalevsky), *Moldau* (Smetana), *Roses From The South* (Strauss), *The Blue Danube* (Strauss), *Petroushka* (Stravinsky), *Overture Euryanthe* (Weber), *Overture Freischutz* (Weber), *L'Arlesienne Suite II* (Bizet), *Polovetzian Dances from Prince Igor* (Borodin), *Symphony No. 4* (Brahms) şeklinde örneklenebilir (Gingold, t.y.).

1.1. Problem durumu ve araştırma soruları

Senfonik orkestraların keman seçmelerinde adayların performanslarını değerlendirmek için kullanılan repertuvar ve ölçütler, seçim sürecinin adil ve bilimsel temellere dayandırılmasında temel rol oynarken, bu alandaki analizlerin yerli kaynaklar bakımından sınırlı olması; ülkemizdeki keman sanatçıları ve

seçmelere katılmayı düşünen adayların hazırlanma stratejilerini belirlemede azımsanmayacak boşluklar yaratmaktadır. Dolayısıyla, seçme repertuvarının yapısı, teknik zorlukları ve değerlendirme ölçütlerinin kapsamlı bir biçimde incelenmesi hem akademik literatürde hem de uygulamada önemli bir gereklilik olarak öne çıkmaktadır.

Bu problem cümlesine bağlı olarak aşağıdaki alt araştırma soruları oluşturulmuştur:

-Seçmelerde yer alan keman repertuvarının teknik ve müzikal özellikleri nelerdir?

-Senfonik orkestra seçmelerinde keman adaylarının değerlendirilmesinde dikkat edilen ve gözlemlenen ölçütler nelerdir?

-Senfonik orkestra seçmelerinde keman repertuvarında en sık tercih edilen eserler ve besteciler hangileridir?

1.2. Araştırmanın yöntemi ve modeli

Bu araştırmanın yöntemi, senfoni orkestrası keman seçmelerinde kullanılan repertuvarın belirlenme ölçütlerini ve eserlerin teknik, müzikal gerekliliklerini incelemek amacıyla nitel araştırma yöntemi çerçevesinde literatür taraması ve eserlerin senfonik orkestra seçmelerinde jüri tarafından nasıl değerlendirildiğine dair görüş ve analizleri içermektedir. Belirlenen eserler üzerinde yapılan doküman analizi, araştırılması hedeflenmiş olaylar veya olgular ile ilgili bilgileri içeren yazılı materyallerin incelenmesini kapsamaktadır (Yıldırım & Şimşek, 2005, s. 187). Çalışmanın ana hattı tarama modeli üzerine kurulmuştur. Belgesel tarama olarak da bilinen doküman analizinde, incelenen alanda bulunan kayıtlı çalışmalar incelenerek veri elde edilmektedir. Karasar'ın (2006) tarama modeli için "geçmişte ya da halen varolan bir durumu varolduğu şekliyle betimlemeyi amaçlayan çalışmalar" şeklindeki tanımı, Senfonik Orkestra Seçmelerinde Yer Alan Keman Repertuvarı konusu üzerine yazılan lisansüstü tezler ve akademik dergilerde yayımlanan bilimsel makaleler üzerine durum tespiti yapılmasına ilişkin hedefle örtüşmektedir. Bir başka ifadeyle bu çalışmada kullanılan doküman analizi; basılı ve elektronik (bilgisayar tabanlı ve internet erişimli) materyallerin incelenmesi ve değerlendirilmesi sürecinde gerçekleşen bir dizi işlemdir (Bowen, 2009).

1.3. Araştırmanın amacı ve önemi

Bu çalışmanın amacı, senfonik orkestra seçmelerinde kullanılan keman repertuvarını ve eserlerin belirlenmesinde etkili olan kriterleri kapsamlı biçimde incelemektir. Ülkemizde bu konu üzerine yapılan çalışmaların oldukça sınırlı olduğu ve mevcut araştırmalarda uluslararası ve güncel literatürden yeterince yararlanılmadığı tespit edilmiştir. Bu nedenle, çalışma hem bu alandaki literatür boşluğunu doldurmayı hem de araştırmalardan elde edilen bulgularla orkestra seçme süreçlerine hazırlanan keman sanatçılarına kuramsal ve uygulamaya yönelik bir bakış açısı kazandırmayı amaçlamaktadır. Çalışmada, müzik çevrelerinde yaygın olarak kullanılan ve İngilizce audition (*odisyon*) terimi yerine Türk Dil Kurumu'nda karşılığı bulunan ve anlam bütünlüğü sağlayan *seçme* (Türk Dil Kurumu, 2025) kelimesi tercih edilmiştir. Bu tercih ile akademik yazımda kavramsal tutarlılığa katkı sağlamak amaçlanmıştır.

2. Bulgular ve Yorumlar

2.1. Felix Mendelssohn Bartholdy, midsummer night's dream, Op.61

Şekil 1

Felix Mendelssohn Bartholdy'nin Bir Yaz Gecesi Rüyası Eseri, Birinci Keman Notası, Ölçü aralığı: 17-99

8

Scherzo.
Allegro vivace.

VIOLINO I.

Nº 1.

16

A.

cresc.

B.

cresc.

V.

C.

pp

D.

cresc.

15

E.

pp

dim. - - - al - pp

Kaynak: (Mendelssohn, 1842–1843/ t.y.)

Şekil 1' de yer alan Mendelssohn'un Op.61 *Bir Yaz Gecesi Rüyası* adlı eserinin Scherzo bölümünün birinci keman partisinde, jüri tarafından değerlendirilen temel kriterler çoğunlukla sağ el yay teknikleri öne çıkmaktadır. Preucil'in, orkestra eserlerine odaklanan CD çalışmasında yer alan değerlendirmelerde, söz konusu pasajın icrasında iki farklı spiccato tekniğinin kullanılmasının gerekli olduğu ifade edilmektedir (Preucil, 1998). Sekizlik ve onaltılık notalar, farklı yay kontrolü gerektirdiği için adayın bu iki vuruş tipini doğru biçimde ayırt ederek, bestecinin belirttiği aksanlarla birlikte doğru yay yerleşimleriyle icra etmesi beklenir. Yay, sekizlik notalardan sonra hafifçe telden ayrılmalı, onaltılık notalarda ise kontrolü sağlamak adına spiccato tekniği kullanılmalı, yay hafifçe sıçramalı (Jimenez, 2024, s. 18) fakat telden fazla uzaklaşmadan çalınmalıdır.

Kim'e (2013) göre pasajın başlangıcı sonrasındaki üç ölçünün devamındaki senkoplu ritimlerde ise başka bir sorun ortaya çıkar; icracı çoğu zaman sendeleyip gerginleşir. Bu sebeple teknik unsurların yanında ritmik istikrar da kritik bir ölçüttür; bu pasajdaki ritmik çeşitlilik, kemancılar için istikrarlı bir tempo korumayı zorlaştırabilir (Chang, 2014, s. 35), ilk dört ölçüdeki başlangıç temposu ve eserin devamı, adayın stres altında ritim kontrolünü koruma becerisini ortaya koymakta ve jüri tarafından bu unsura dikkat edilmektedir. Ek olarak jüri, adayın gürlük terimlerini uygularken artikülasyon netliğini koruyabilmesini beklemekte ve bunu özellikle gözlemlemektedir.

2.2. Robert Schumann, symphony no.2, op.61

Şekil 2

Robert Schumann'ın İki Numaralı Senfonisi, Birinci Keman Notası, Ölçü aralığı: 1-55

The image shows a musical score for Violino I, Scherzo, Allegro vivace, measures 1-55. The score is written in 3/4 time and features a key signature of one flat (B-flat). The tempo is marked as Allegro vivace with a metronome marking of quarter note = 144. The score is divided into two systems, each with five staves. The first system starts at measure 1 and ends at measure 31. The second system starts at measure 31 and ends at measure 55. The score includes various dynamics such as *mf*, *cresc.*, *f*, *p*, and *f*. It also includes performance instructions like *poco rit.* and *a tempo*. The score is marked with *Fl.* and *Viol. II* in some measures, indicating the entry of the flute and second violin. The score is marked with *1.* and *2.* in some measures, indicating first and second endings. The score is marked with *fl.* in some measures, indicating the entry of the flute. The score is marked with *Viol. II* in some measures, indicating the entry of the second violin. The score is marked with *poco rit.* and *a tempo* in some measures, indicating changes in tempo. The score is marked with *f* and *p* in some measures, indicating changes in dynamics. The score is marked with *cresc.* in some measures, indicating a crescendo. The score is marked with *fl.* and *Viol. II* in some measures, indicating the entry of the flute and second violin. The score is marked with *1.* and *2.* in some measures, indicating first and second endings. The score is marked with *fl.* in some measures, indicating the entry of the flute. The score is marked with *Viol. II* in some measures, indicating the entry of the second violin. The score is marked with *poco rit.* and *a tempo* in some measures, indicating changes in tempo. The score is marked with *f* and *p* in some measures, indicating changes in dynamics. The score is marked with *cresc.* in some measures, indicating a crescendo.

Kaynak: (Schumann, 1845–1846/ t.y.)

Şekil 2' de yer alan Robert Schumann'ın ikinci senfonisinin Scherzo bölümünde ağırlıklı onaltılık nota değerleriyle hareketlilik halinde olan pasajda jüri, adayın kullandığı kontrollü spiccato tekniğinin hafifliğini/ağırlığını ve kontrolünü doğru ayarlayıp ayarlayamadığını görmek isteyecektir (V. Varshavsky, kişisel iletişim, Kasım 2025).

Mendelssohn'un A Midsummer Night's Dream eserindeki scherzo pasajları ile karşılaştırıldığında, Schumann'ın 2. Senfoni'sindeki Scherzo, daha ağır bir spiccato yay vuruşu gerektirmektedir (Hsiang, 2022, s. 25). Jüri, adayın pozisyon değişimleri esnasında icracının entonasyonunu koruyup korumadığını da kontrol eder. Ayrıca hızlı tempo içerisinde bulunan pasajda teller arasındaki geçişler (Chang, 2014, s. 41) ve bestecinin yazdığı aksanlara gösterilen özen de jürinin dikkat ettiği unsurlardandır. Değerlendirme sırasında jüri, icracının rahatlıkla çalabileceği ve pasaj boyunca tutarlılığı koruyabileceği bir tempo seçmesini bekleyerek teknik ve müzikal istikrarını gözlemeyecektir.

2.3. Richard Strauss, Don Juan, op.20

Şekil 3

Richard Strauss'un Don Juan Eseri, Birinci Keman Notası, Ölçü aralığı: 1-62

DON JUAN, Op.20

VIOLINO I

Allegro, molto con brio

Kaynak: (Strauss, 1889/ t.y.)

Şekil 3' te yer alan Richard Strauss'a ait Don Juan eserinde jüri, eserin geç romantik döneme ait virtüözitesini ustalıkla yansıtabilme becerisini gözlemler. Jüri, solistik özellikler içeren bu eserin icrasında, adayın orkestra partilerinin genel dokusu içinde performansını dengeli ve uyumlu biçimde sürdürebilme becerisini de değerlendirir.

Açılış *allegro molto con brio*—Don Juan'ı temsil etmek için hızlı ve oldukça gürültülüdür; bu nedenle solistik bir üslupla çalınmalıdır. Seçmelerde eseri çalarken, ilk ölçüyü çok net bir şekilde icra etmek önemlidir (Kim, 2013, s. 60)

Bu eserdeki hızlı yay değişimleri, geniş aralık sıçramaları ve nüansların kontrast hali, adayın yay tekniğindeki esnekliği ve kontrolünü doğrudan ortaya koyar. Jürinin Don Juan pasajının icrasında en fazla dikkat ettiği unsurlardan birinin hızla değişen nüanslara verilen tepki olduğunu gözlemlenmektedir. Bu nedenle nüans değişimlerine verilen tepkinin tam zamanında ve dengeli olması,

eserin karakterini doğru biçimde yansıtmının temel koşuludur. Eser, kemanın neredeyse tüm pozisyonlarını içerdiğinden ve sürekli değişen alterasyon işaretlerine sahip olduğundan, jüri pozisyon geçişlerini ve tel değişim hareketlerini de sıklıkla gözlemleyecektir.

2.4. Wolfgang Amadeus Mozart, symphony no.39, k.543

Şekil 4

Wolfgang Amadeus Mozart'ın 39. Senfonisi, Dördüncü Bölüm, Birinci Keman Notası, Ölçü aralığı: 1-41

Kaynak: (Mozart, 1788/ t.y.)

Mozart'ın 39. Senfonisi'nden alınan pasajın seçme repertuarına dahil edilmesinin amacı, adayın Klasik dönem stiline ilişkin farkındalığını ve bu üslubu doğru biçimde yansıtmaya becerisini değerlendirmektir (V. Varshavsky, kişisel iletişim, Kasım 2025). Bu bağlamda jüri, adaydan hem teknik hâkimiyet hem de üslup bilinci açısından dengeli, zarif ve kontrolü elden bırakmayan bir yorum beklemektedir. Jürinin, adayın bu eseri icra ederken görmek istediği beklentileri, teknik yeterliliğin ötesine geçerek, bestecinin üslubunu ve belirlenen pasajın orkestradaki rolünü anlama üzerine kuruludur.

Cincinnati Senfoni Orkestrası 2. Keman grubu şefi Gabriel Pegis Şekil 4' te yer alan Mozart'ın 39. Senfonisinin son bölümün performansı esnasında karşılaşılabilecek problemleri şu şekilde belirtmiştir; başlangıçta yeterince hafif çalınmaması, nüanslarda kontrast eksikliği ve tempo açısından çoğunlukla çok hızlı ve telaşlı çalınması (Kim, 2013, s. 29). Eserin en başından itibaren, bağlı ve bağlı olmayan notalar arasındaki eşitliği korumak ek bir zorluk oluşturur. Bağlı notaların aceleyle çalınması oldukça yaygın bir hatadır (Jimenez, 2024, s. 37).

Eserin açılışında, birinci ve ikinci kemanlar dışında hiçbir çalgının yer almadığı pasajda (Jimenez, 2024, s. 36) birinci keman partisinin spiccato tekniğiyle icra edilmesi beklenmektedir. Preucil (1998), spiccato vuruşunun tel üzerinde mümkün olduğunca yakın ve kontrollü bir şekilde sekmesini önermektedir. Jüri ani gürlük değişimlerinin olduğu bölümlerde nüansların uygulanışına ve spiccato tekniğinin kullanımının biçimine dikkat edecektir.

2.5. Ludwig van Beethoven, symphony no. 9, op.125

Şekil 5

Ludwig van Beethoven'ın 9. Senfonisi, Üçüncü Bölümü, Birinci Keman Notası, Ölçü aralığı: 99-114

Kaynak: (Beethoven, 1822-1824/ t.y.)

Şekil 5' te yer alan Ludwig van Beethoven'ın dokuzuncu senfonisinin üçüncü bölümündeki pasajda jüri, ağır bir tempoda yayı kontrol etme ve doğru kullanma becerisini gözlemleyecektir. Yay değişimleri mümkün olduğunca gizlenmeli, uzun legato yapılar ayrıştırılmadan devam etmelidir. Sesi sürdürmek ve uzun ifadeleri, yay hızını doğru kullanarak şekillendirmek önemlidir (Chang, 2014, s. 30).

Birçok kişi, seçmelerde bu parçayı tempo düşünmeden başlatma hatasına düşer. Tempoyu ikinci ölçüye kadar belirlemek ve anlamak için artık çok geçtir. Bu durum, adayların tempo ile orantısız olan eğilimlerini gösterir (Kim, 2013, s. 38) Ayrıca, nüans geçişlerindeki denge, yayın uç ve kök kısımları arasında eşit kontrol sağlama becerisi ve uzun soluklu bağlı notalar içinde entonasyonun istikrarı da jüri tarafından değerlendirilen unsurlar arasındadır.

3. Sonuç ve Tartışma

Araştırmada verilerin analizi ile elde edilen bulgulara göre, senfonik orkestraların seçmelerinde belirli eserlerin istenmesinin altında yatan başlıca nedenlerle bağlantılı olarak adaylarda gözlemlenen performans kriterleri şunlardır:

Adayın enstrüman üzerindeki hâkimiyeti, yay kullanımı, yay teknikleri (spiccato, legato, détaché vb.), pozisyon geçişleri ve kullanımı, entonasyon ve temel teknik becerileri bu eserler aracılığıyla ölçülür. Araştırma bulgularına göre, seçmelerde adayların performansının değerlendirilmesinde en sık

gözetilen kriterlerin; kemande sağ ve sol el tekniklerinin uygulanma biçimi, ritim duygusunun sağlamlığı, nüansları kontrol edebilme yeteneği, cümleme becerisi ve eserin karakterini, yansıtmadaki başarısı olduğu saptanmıştır. Buna ek olarak adayın, çeşitli müzikal dönemlerden seçilen pasajlarda döneme özgü artikülasyon, tını ve ifade özelliklerini yansıtmaya beklenir. Böylelikle, jürinin adayın teknik yeterliliğini, stil bilgisi ve yorum gücüyle birlikte değerlendirdiği de tespit edilmiştir.

Araştırmada kapsamında incelenen Mendelssohn Scherzo'da iki farklı spiccato türünün aynı pasaj içinde uygulanması gerekliliği, Schumann Scherzo'da Mendelssohn'a göre daha ağır, kontrollü spiccato ve pozisyon geçişlerinin hızı ve kontrolü, Strauss'un Don Juan'ında virtüözite ile nüans kontrastlarını pasajın tamamında sürdürebilme hakimiyeti, Mozart'ın 39. Senfonisi'nde ise klasik dönem üslubunun gerektirdiği zarif stil, entonasyon ve artikülasyon netliği, seçme repertuarının teknik açıdan ne derece ayrıntılı bir denetim mekanizması olduğunu bu çalışma çerçevesinde de ortaya koymuştur.

Seçmelerde istenen eserler genellikle farklı müzik dönemlerinden ve farklı bestecilerden seçilir. Bu, adayın farklı müzik stillerini anlama ve yorumlama kapasitesini de test eder. Belirli eserlerin istenmesi, tüm adayların aynı materyal üzerinden değerlendirilmesini sağlayarak adil bir sınav ortamı yaratmaktadır. Araştırmada veri kaynağını oluşturulan eserler, uluslararası düzeyde kabul görmüş olup hem büyük dünya orkestralarının hem de ülkemizdeki orkestraların seçmelerinde ortak bir repertuarın temelini oluşturmaktadır. Bu tercihler, seçme sürecini standartlaştırır ve jürinin adaylar arasında daha objektif bir karar vermesine yardımcı olur.

Giriş bölümünde yer alan "farklı jüri üyeleri farklı unsurlara odaklanır" görüşü (Hsiang, 2022), araştırmanın bulguları tarafından da desteklenmektedir. Adayların repertuarı çalışırken tek bir estetik ya da teknik anlayışa değil, daha geniş çeşitliliğe sahip kriterlere hazırlıklı olmaları gerektiğine dair sonuçlar tespit edilmiştir.

Bulgular sonrası ulaşılan sonuçların vesile olacağı tartışma başlıklarının en önemli noktalarından biri, elde edilen bulguların konservatuvar eğitiminin içeriği ile seçmelerin talep ettiği nitelikler arasındaki belirgin farkı ortaya koymasıdır. Brandolino (1997), Kim (2013) ve Yüksel (2023) gibi çalışmaların bulgularıyla uyumlu şekilde, araştırmanın verileri de öğrencilerin solo ve oda müziği ağırlıklı bir programla yetiştirildiğini, buna karşın mesleki hayatlarında çoğunlukla orkestra müzisyeni olarak görev aldıklarını göstermektedir. Bu durum, Joann Falletta'nın konservatuvarların hazırlayıcılık rolüne dair eleştirileriyle örtüşmektedir. Konservatuvarların repertuar çeşitliliği, orkestra pasajlarının teknik analizi ve seçme pratiği üzerine daha sistematik bir eğitim sunmasının gerekliliğini işaret etmektedir. Özellikle sık çalınan standart repertuarın öğrenciler tarafından erken dönemde öğrenilmesi, mezuniyet sonrası karşılaşılan zorlukları azaltma potansiyeli taşımaktadır.

Araştırmanın, hem eğitim kurumlarında orkestra repertuarı öğretimine hem de profesyonel seçmelere hazırlanan sanatçılara yönelik yararlı bir başvuru kaynağı oluşturması amaçlanmıştır. Araştırma konusunun ve bulguların ileride yapılacak incelemelere katkı sağlayabileceği öngörülmektedir.

Kaynakça

- Arriaga, S. L. (2019). *A study of the process: A guide for aspiring orchestral violinists* [Doctoral dissertation, University of Cincinnati]. University of Cincinnati Libraries.
- Beethoven, L. van. (1822–1824/ t.y.). *Symphony no. 9 in D minor, op. 125: Complete score*. IMSLP: The International Music Score Library Project. [https://imslp.org/wiki/Symphony_No.9%2C_Op.125_\(Beethoven%2C_Ludwig_van\)](https://imslp.org/wiki/Symphony_No.9%2C_Op.125_(Beethoven%2C_Ludwig_van))
- Bowen, G. A. (2009). Document analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2), 27-40. <https://doi.org/10.3316/QRJ0902027>
- Brandolino, L. A. (1997). *A study of orchestral audition repertoire for violin* [Doctoral dissertation, University of Missouri–Kansas City]. Conservatory of Music.
- Chang, A. W. (2014). *Utilizing standard violin orchestral excerpts as a pedagogical tool: An analytical study guide with functional exercises* [Doctoral dissertation, University of North Texas]. University of North Texas Libraries.
- Gingold, J. (t.y.). *Orchestral excerpts for violin* (Vol. 1,2,3). International Music Company.
- Hsiang, Y. K. (2022). *A guide for performing standard violin orchestral audition excerpts* [Doctoral dissertation, University of Cincinnati]. OhioLINK Electronic Theses and Dissertations Center.
- Jimenez, S. N. (2024). *A guide for practicing and performing standard violin orchestral excerpts* [Doctoral dissertation, Texas Tech University]. Texas Tech University Libraries.
- Karasar, N. (2006). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Nobel Yayıncılık.
- Kim, J. Y. (2013). *A performer's guide to violin orchestral excerpts from Baroque to the twentieth century compositions* [Doctoral dissertation, University of Cincinnati]. University of Cincinnati College–Conservatory of Music.
- Kegelaers, J., Hoogkamer, L., & Oudejans, R. R. D. (2022). Practice and performance management strategies of emerging professional musicians in preparation for orchestra auditions. *Research Studies in Music Education*, 44(1), 175–191. <https://doi.org/10.1177/1321103X211054659>
- Mendelssohn, F. (1842–1843/ t.y.). *A Midsummer Night's Dream, incidental music, Op.61: Complete score* [Nota görseli]. IMSLP: The International Music Score Library Project. [https://imslp.org/wiki/A_Midsummer_Night%27s_Dream_incidental_music_Op.61_\(Mendelssohn_Felix\)](https://imslp.org/wiki/A_Midsummer_Night%27s_Dream_incidental_music_Op.61_(Mendelssohn_Felix))
- Mozart, W. A. (1788/ t.y.). *Symphony no. 39 in E-flat major, K.543: Complete score* [Nota görseli]. IMSLP: The international music score library project. [https://imslp.org/wiki/Symphony_No.39_in_E-flat_major%2C_K.543_\(Mozart%2C_Wolfgang_Amadeus\)](https://imslp.org/wiki/Symphony_No.39_in_E-flat_major%2C_K.543_(Mozart%2C_Wolfgang_Amadeus))
- Tomás, P. B. (2024). *Testing different practice methods for the preparation of violin orchestral excerpts* [Master's thesis, University of Gothenburg]. Academy of Music and Drama
- Seaton, P. N. (2023). *Audition agendum: Analyzing the development, procedure, and repertoire of orchestral oboe auditions* [Doctoral dissertation, Florida State University].
- Polo, R. I. (2016). *Clearing the unknown: How to prepare orchestral excerpts for a violin audition* [Master's thesis, University of Gothenburg, Academy of Music and Drama].
- Preucil, W. (1998). *Orchestra excerpts for violin* [Albüm]. <https://open.spotify.com/intl-tr/album/2OC0TFbCov9HHiNB9Mdm0B?si=bTD57k3vTe-1zSOk5iIVVw>

Schumann, R. (1845–1846/ t.y.). *Symphony no. 2 in C major, op. 61: Complete score* [Nota görseli]. IMSLP: The International Music Score Library Project. [https://imslp.org/wiki/Symphony_No.2,_Op.61_\(Schumann,_Robert\)](https://imslp.org/wiki/Symphony_No.2,_Op.61_(Schumann,_Robert))

Strauss, R. (1889/ t.y.). *Don Juan, op. 20: Complete score* [Nota görseli]. IMSLP: The International Music Score Library Project. [https://imslp.org/wiki/Don_Juan,_Op.20_\(Strauss,_Richard\)](https://imslp.org/wiki/Don_Juan,_Op.20_(Strauss,_Richard))

Theodorou, T. R. (2024). *Better in tune: Towards constructive facilitation process of orchestra auditions* [Master's thesis, Metropolia University of Applied Sciences].

Türk Dil Kurumu. (2025). Seçme. *Güncel Türkçe Sözlük* içinde. <https://sozluk.gov.tr>

Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2005). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.

Yüksel, N. (2023). *Senfoni orkestralarının birinci keman grubu giriş sınavı repertuvarına yönelik çalışma önerileri* [Sanatta yeterlik tezi, İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü].

Makale Bilgi Formu

Çıkar Çatışması Bildirimi: Yazar tarafından potansiyel çıkar çatışması bildirilmemiştir.

Yapay Zekâ Bildirimi: Bu makale yazılırken hiçbir yapay zekâ aracı kullanılmamıştır.

İntihal Beyanı: Bu makale iThenticate tarafından taranmıştır.